

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **U. a.s.**, so sídlom v B., proti žalovanému **F.**, bývajúcemu vo V., zastúpenému JUDr. J., advokátom so sídlom v D., **o zaplataenie 8 143,79 EUR (245 339,80 Sk) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17 C 79/2000, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. apríla 2009 sp. zn. 15 Co 47/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Lučenec z 8. novembra 2007 č.k. 17 C 79/2000-130 vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 245 339,80 Sk (8 143,79 EUR) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania a náhradu trov konania rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo vyhovujúcom výroku o zaplataenie žalovanej sumy (istiny) odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o úrokoch z omeškania a v súvisiacom výroku o trovách konania odôvodnil vadou konania spočívajúcou v tom, že súd prvého stupňa rozhodoval o úrokoch z omeškania, hoci tieto sa ako príslušenstvo žalovanej sumy predmetom konania nestali, pretože o návrhu žalobkyne na zmenu žaloby v smere jej rozšírenia aj o toto príslušenstvo nebolo rozhodnuté.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Dovoláním napadol potvrdzujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať, nesprávnym hodnotením dôkazov a nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom. Za odňatie možnosti konať pred odvolacím súdom označil skutočnosť, že v dôsledku nesprávneho postupu súdu prvého stupňa nebolo rozhodnuté o pripustení zmeny žaloby jej rozšírením o úroky z omeškania, odvolací súd toto pochybenie neodstránil, a tým, že potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa čo do istiny, zmaril možnosť rozhodnúť o pripustení zmeny žaloby.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. I keď dovolací súd v tejto veci rozhodoval, vo svojom uznesení zo 17. decembra 2008 sp. zn. 4 Cdo 283/2008 žiaden záväzný právny názor v otázke opodstatnenosti uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy nevyslovil. Predchádzajúci rozsudok odvolacieho súdu zrušil pre vadu konania spočívajúcu v tom, že odvolací súd sa v dôsledku nesprávneho právneho názoru o nemožnosti prihliadať na vady konania pred súdom prvého stupňa, ktoré neboli namietané v podanom odvolaní, nezaoberal tým, že v konaní pred prvostupňovým súdom nebolo rozhodnuté o návrhu žalobkyne na zmenu návrhu v smere jeho rozšírenia aj o zaplatenie úrokov z omeškania, a že potvrdil prvostupňový rozsudok aj v časti, v ktorej bola žalovanému uložená povinnosť plniť niečo, čo sa predmetom konania nestalo. V ďalšom konaní odvolací súd dôsledne rešpektoval právny názor odvolacieho súdu v otázke správneho

procesného postupu v súvislosti s povinnosťou prihliadať na vady konania pred prvostupňovým súdom z úradnej povinnosti. Rozsudok odvolacieho súdu nie je ani potvrdzujúcim rozsudkom, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z obsahu spisu však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľa o odňatí možnosti konať pred odvolacím súdom, ktoré malo byť spôsobené tým, že potvrdením rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni žalovanú sumu zmaril odvolací súd možnosť rozhodnúť súdom prvého stupňa o pripustení zmeny návrhu. Potvrdenie prvostupňového rozsudku v uvedenom výroku nijako nebráni súdu prvého stupňa v ďalšom konaní rozhodnúť o procesnom návrhu žalobkyne na zmenu návrhu v smere jeho rozšírenia o úroky z omeškania a po pripustení tejto zmeny o tomto príslušenstve rozhodnúť. Tá časť konania pred prvostupňovým súdom, v ktorej bolo rozhodované o žalovanej sume (istine), nebola postihnutá vadou týkajúcou sa nerozhodnutia o pripustení zmeny návrhu vo forme jeho rozšírenia aj o príslušenstvo, preto pokiaľ odvolací súd vo výroku o istine prvostupňový rozsudok potvrdil, a zrušil ho len vo výroku o príslušenstve a súvisiacom výroku o trovách konania, bol jeho postup správny.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať námietkami dovolateľa týkajúcimi sa nesprávneho hodnotenia dôkazov odvolacím súdom a nesprávneho právneho posúdenia veci týmto súdom.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. marca 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková